

Розвиток та взаємодія різних компонент освітнього онлайн середовища не лише стимулює модернізацію навчального процесу, приводить до зміни форм та методів навчання, а й спонукає до набуття нових компетентностей як здобувачів вищої освіти, так і професорсько-викладацького складу Університету. У свою чергу інформаційно-освітнє середовище Університету відповідно до викликів і потреб сьогодення постійно удосконалюється та доповнюється новими технологіями і ресурсами. Перспективи подальших досліджень спрямовані на формування пропозицій щодо популяризації поглиблення знань з гуманітарних та природничих дисциплін шляхом вивчення онлайн курсів на запропонованих платформах.

Список використаної літератури:

1. Kuchyn Y, Naumenko O, Vlasenko O, Lytvynova S, Burov O, Kucherenko I, et al. The experience of designing a single information and educational environment of the university» NMU Digital». Educ Technol Q. 2022. doi:10.55056/etq.10
2. Власенко О.М., Кучеренко І.І., Микитенко П.В. Єдине автоматизоване інформаційно-освітнє середовище університету - «НМУ_Цифровий» Нові інформаційні технології управління бізнесом Збірник тез V Всеукраїнської науково-практичної конференції Київ 2022, том 1, ст 34-38 <http://dkrkm.org.ua/cache/2021-2022/konf>
3. Kuchyn Y.L., Vlasenko M.O., Gashenko A.I., Mykytenko V.P., Kucherenko I. I. Creating the Informational and Educational Environment of the University Based on the Distance Learning Platform LIKAR_NMU. Archives of Pharmacy Practice, 12(2), 66-74. <https://doi.org/10.51847/5zZerOAbwA>

УДК 378.018.4-022.332:61-051]:005.336.2

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПРОЦЕСІ НЕПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ЛІКАРІВ

Лазуренко О.О.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця (м. Київ)

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується бурхливими перетвореннями в житті, невизначеністю навколишнього середовища, а, відтак, виклики, що постають перед системою охорони здоров'я України, пов'язані з необхідністю забезпечення високого рівня якості підготовки фахівців, зокрема, в медичній галузі. Це актуалізує питання про формування та концептуальне вдосконалення психологічної компетентності в процесі неперервного професійного розвитку лікарів.

Саме реалізація компетентнісного підходу у професійній підготовці майбутніх фахівців у закладах медичної освіти опиняється в центрі трансформаційних процесів у державі і передбачає орієнтацію на високий рівень сформованості у них відповідного набору компетентностей, необхідних для якісного виконання професійної діяльності.

На наш погляд, компетентнісний підхід в освіті дозволяє по-новому подивитися на професійну психологічну підготовку майбутнього лікаря і подальше професійне становлення працівників медичної галузі в процесі неперервного професійного розвитку. Проте аналіз науково-методичної, психолого-педагогічної літератури свідчить, що не існує єдиного погляду і єдиної думки щодо вирішення проблеми професійної психологічної компетентності, її формування у медичних працівників.

Прикладом авторського бачення формування та вдосконалення професійної психологічної компетентності фахівців медичної галузі на етапах додипломної та післядипломної освіти є розроблені плани та програми курсу «Психологія діяльності медичного працівника» та циклу тематичного удосконалення «Психологічна компетентність як складова професійної діяльності», які успішно впроваджується в практику професійного розвитку лікарів у Національному медичному університеті імені О.О. Богомольця.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Психологія діяльності медичного працівника» є організаційно-методичні аспекти та психологічні засади професійної діяльності лікаря, медичного психолога. Психологія професійної діяльності лікаря – це сучасна дисципліна для студентів-медиків. Важливу роль дана дисципліна відіграє у розвитку у студентів початкових навичок рефлексії власної майбутньої діяльності, сприяє розвитку професійної ідентичності, професійних якостей та психологічних компетенцій лікаря, медичного психолога, становленню образу ефективного професійного майбутнього, актуалізації професійних та особистих ресурсів, побудові адекватного професійного образу «Я».

До основних умов формування і розвитку професійної психологічної компетентності лікаря можна віднести не лише спеціальну (базову) професійну підготовку, а й професійний досвід, постійне самовдосконалення, саморегуляцію власного професіогенезу. Так, спеціальна професійна підготовка лікаря здійснюється і в межах навчальних планів і програм Інституту післядипломної освіти.

У програмі розробленого циклу «Психологічна компетентність як складова професійної діяльності» з метою удосконалення системи підготовки лікарів та викладачів вищих закладів медичної освіти та актуалізації професійних та особистісних ресурсів, формування систематизованих уявлень про психологічні особливості професіогенезу лікаря та сприяння розвитку його професійних компетенцій висвітлено сучасний підхід щодо особистісно-професійного становлення фахівця медичної галузі. Важливим є змістове наповнення практичних занять, дидактичний комплекс інформаційного забезпечення вивчення дисципліни, завдань для оцінювання навчальних досягнень слухачів, розроблені чіткі критерії оцінювання результатів самостійної роботи. Програмою передбачено використання на заняттях різних методів організації навчальної діяльності: дискусії, захист проєктів, презентації тощо, на яких слухачі мають набути загальних компетенцій, серед яких можна виокремити наступні: здатність обґрунтовувати компетентнісний підхід як парадигму сучасної ВМО, визначати методологічну сутність основних понять і категорій компетентнісного підходу; здатність характеризувати компетенції і компетентності як домінуючі складові психологічного досвіду фахівця галузі охорони здоров'я; здатність досліджувати джерела і рушійні сили розвитку психологічної компетентності як структурної складової професійної реалізації особистості фахівця тощо.

Отже, визначення умов формування і розвитку індивідуальних психологічних компетенцій лікарів є актуальним завданням для післядипломної медичної освіти, що забезпечить можливість формування професійних компетенцій та переходу до неперервного навчання впродовж життя та забезпечить його ефективність.

Список використаної літератури:

1. Вежновець Т. А. Соціально-психологічне моделювання кадрового менеджменту у сфері охорони здоров'я : автореф. дис....д-ра мед. наук: спец. 14.02.03 / Т. А. Вежновець. – Київ, 2017. – 44 с.
2. Коқун О. М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця: монографія / О. М. Коқун – Київ: ДП «Інформ.-аналіт.агенство», 2012. – 200 с.
3. Лазуренко О. О. Психологічна готовність майбутнього лікаря до професійної діяльності : навч.-метод. посіб. / О. О. Лазуренко, Н. В. Сміла – Київ : Інтерсервіс, 2018. – 111 с.
4. Лазуренко О. О. Проблема особистісно-професійного становлення майбутнього лікаря та шляхи її вирішення у практиці вищої медичної школи / О. О. Лазуренко // Психологічний часопис. – 2018. – № 4 (14)

5. Лазуренко О. О. Проблема саморегуляції та професійного самоздійснення особистості фахівця / О. О. Лазуренко // Теорія і практика сучасної психології. – 2018. – № 3. – С. 34–39.
6. Лазуренко О. О. Психологічні особливості формування емоційної компетентності майбутнього лікаря : дис. ... канд. психол. наук : спец. 19.00.07 / О. О. Лазуренко. – Київ, 2017. – 270 с.
7. Лазуренко О. О. Тенденції модернізації професійно-психологічної підготовки лікарів: компетентнісний підхід / О. О. Лазуренко // Психологічний часопис. – 2018. – № 1 (11). – С. 87–100.
8. Максименко С. Д. Генеза здійснення особистості / С. Д. Максименко. – Київ : Видавництво ТОВ «КММ», 2006. – 240 с.
9. Тертична Н. А., Лазуренко О. О. Компетентність як ціннісна орієнтація у професійній підготовці медичного психолога / О. О. Лазуренко, Н. А. Тертична // Особистість та її історія : зб. матеріалів VII Міжнар. наук.-практ. конф. – Ніжин, 2017. – С. 103–105.

УДК 378.046:616-053.2

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕРНАТУРИ ЗА ФАХОМ «ПЕДІАТРІЯ» ЗА СУЧАСНИХ УМОВ

Марушко Ю.В., Шеф Г.Г.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця (м. Київ)

Підготовка в інтернатурі за спеціальністю «Педіатрія» в сучасних непростих умовах воєнного часу здійснюється на основі нормативних документів, що регламентують підготовку фахівців галузі знань «Охорона здоров'я» на післядипломному етапі (1, 2, 3).

Дворічна спеціалізація (інтернатура) є обов'язковою формою післядипломної підготовки випускників усіх факультетів закладів вищої освіти незалежно від підпорядкування та форми власності для присвоєння кваліфікації лікаря-спеціаліста зі спеціальності «Педіатрія» і тривалість навчання в інтернатурі становить 22 місяці (3432 годин, 114,4 кредитів ЄКТС).

Програма підготовки в інтернатурі 2022 року представляє собою єдиний комплекс освітніх та практичних компонентів для реалізації інтерном компетентностей, які необхідні для отримання звання «лікар-спеціаліст» із спеціальності «Педіатрія» та готовності до самостійного провадження професійної діяльності.

Підготовка в інтернатурі складається з двох частин: освітньої та практичної. В порівнянні з попередньою програмою більше годин виділяється на проходження практичної частини інтернатури і від-